

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- *заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,*
- *оптуђени Пане Булат са браниоцем адвокатом Предрагом Марићем,*
- *оптуђени Раде Вранешевић, са браниоцем адвокатом Звонком Радовановићем и*
- *сведок Станко Чича.*

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Претрес је јаван и почиње у 9 часова и 55 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК СТАНКО ЧИЧА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Ваши лични подаци, од оца Драгана, рођен 1945. године, пензионер, адреса Подворје 29-а, да ли је тако, рођени сте у Блатушу, нисте у сродству, нити у завади са оптуђенима Радетом Вранешевићем и Панетом Булатом.

Са личним подацима као на записнику од 19. фебруара 2008. године Жупанијског суда у Сиску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ, положићете заклетву, прочитавши тај текст испред Вас. Изволите.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Опоменуто, упозорено, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом води се кривични поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва против оптужених Панета Булата и Радета Вранешевића. Предмет ове оптужнице су догађаји у месту Бански Ковачевац, убиство шест цивила хрватске националности током марта месеца 1992. године. Ви сте два пута давали изјаве, пред судима у Републици Хрватској, први пут пред Жупанијским судом у Карловцу 22. новембра 2000. године и ове године сте исто давали изјаву пред Жупанијским судом у Сиску 19. фебруара 2008. године. Да ли остајете при овим изјавама које сте раније дали у Карловцу и у Сиску?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због јавности овог претреса, испричаћете нам све што је Вама у вези ових дешавања познато, шта сте Ви у то време радили и све што сте сазнали везано за убиство ових цивила хрватске националности. Изволите.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ја сам био именован за командира команданта другог батаљона 19. бригаде као официр безбедности. Са мном су били господин Саво Цревар, господин Пане Булат, нас тројица. 1992. године у марту месецу, датума се не сећам, негде око 20.-ог, око, у вечерњим сатима, наступила је ноћ, налазио сам се са Савом Цреваром у соби где смо ми спавали. Дошао је господин Булат у униформи и тражио је пушку. Нисам му дао, није дао ни Саво Цревар. Није рекао зашто, отишао је из наше собе. Куда, у ком правцу, не знам. Исте ноћи, негде иза пола ноћи, ту негде, отприлике, позван сам од везе која је била ниже, у кату доле у приземљу, да се јавим на телефон, сам се јавио, треба доћи

хитно у команду пете чете која је била из места Славског Поља, која се налазила на положају у Банском Ковачевцу. Када сам дошао горе, до команде везе, не могу се сетити човека, који ме је одвео до места извршења. Тамо када сам дошао, нашао сам два или три човека из Славског Поља који су енергично, да не кажем, напали ме «шта ви радите, каква сте ви команда, какво је то понашање»: Ја кажем: «О чему се ради?». Само су ћутали и само су, да не кажем, они су били набијени толико да сам ја скоро, овај, размишљао, хоће ли и мене, шта ће бити са тим. «Шта је било?» «Погледајте, дођите тамо ближе»: Ту је била једна зграда, отворени, отворени простор, без врата и ту је било непосредно те зграде је био један бунар без крова, само онај зид бетонски један метар отприлике. Од тога бунара десно, било је неке сламе која се протезала, та слама тамо до тих просторија на том бетону. Ту се видело крви. Они су и даље говорили: «Шта се правите»; да не кажем, извините, «мутава, зашто сте то морали учинити, могли смо и ми тако погинути», у томе смислу. Када сам то погледао, дође други, каже: «Јави се у команду». Ја сам се вратио, отишао у команду чете тамо, назвао доле шта је било, вели «хитно се мораш вратити овамо»: Када сам дошао доле, назвао сам команду бригаде. Дежурни је био мајор Симо Роквић. Ја сам му рекао шта је то било то, рекао је да је то ствар цивилне полиције.

Ујутру сам ја добио задатак да са возилом које је снабдевало прехрану, крух и то, дошло тамо то возило, добио сам списак војника који су отишли из јединице Другог батаљона, са собом однели ватрено оружје, а нису вратили, тако да сам ја тај дан и идући дан ноћио код куће и идући дан се вратио у команду, у место у Ласињи. Шта је после било, немам благе везе. Јавним поговором након пар дана, људи су причали у месту Вргин Мост, у јединицама, шта се збило, зар се морало лишити на такав начин тих пет тих жена и тога мушкарца. Ко је учинио, када, само знам да су тако нестали и тако страдали. Куда су однешени, шта је било око тога, немам појма. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, који број цивила је остао у Банском Ковачевцу?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Пазите, ми смо били тада регистрирали њих пет жена и једног мушкарца. Муж и његова супруга и две баке. Биле су смештене у три куће, тај Михалић Грга и његова супруга у својој кући, а ове две баке у две куће, јер су они, једино је тај Михалић имао кућу гледајући из Пркоса уласком у Ковачевац са леве стране цесте, а ове су баке имале на десну страну окренуту доле према долини Купе. И да не би изложили те људе дејствима, јер су била борбена дејства, ми смо их

преко цесте горе, ставили у две куће, те две баке, а Михалић Грга и његова супруга, остали су у својој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет жена и један мушкарац?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је шесторо људи?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шесторо људи, кажете, Грга Михалић, његова жена?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли још неког по имену?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ја сада кажем, нека да ли је Лесар или Сесар, не могу се сетити сада, јер то је било давно, знате, не могу се сетити презимена, али тога Михалића, овај, управо зашто тога Михалића? Јер је једно две или три жене и један брачни пар, били су смештени у суседноме селу Сјеничак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује ме само Бански Ковачевац.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И смештени људи, кажете, пет жена и један мушкарац?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грга Михалић, његова жена и остају још четири жене.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Гледајте, ја те детаље стварно не могу да регистрирам. Ја сам те детаље прочитао у новинама, односно у књизи коју је написао Славко Горштајн, Жидов, из Загреба. То је књига која се зове «1941. година»; а доле «Година која се враћа»: У тој књизи има један одломак који се, назив тога одломка, «Прича о два села»:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то што пише.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: И ту сам видео те појединости, име и презиме тих људи и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте у суду у Сиску да знате и неку Мару Лесар?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Лесар, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте и жену познавали, «познавао сам такође и сада покојну Мару Лесар»; поред овог Грге и Баре Михалића, то сте рекли да знате. Да ли је тако?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали неку Катуну Михалић?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Пазите, то ја сада стварно, ја те жене сам знао и да смо ми имали обавезу, ми смо те људе обилазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неку евиденцију тих људи који су остали?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да, имали смо ми, како не, јер смо ми те људе хранили, војска хранила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И по тој евиденцији остало пет жена и један мушкарац?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Банском Ковачевцу?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: У Ковачевцу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, да ли је било неке приче ту ноћ када се десио тај догађај, пре тога, да је договорено неко иселење тих људи ту ноћ?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, не знам, за то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, те ноћи када долази Пане Булат код Вас у собу, односно у собу где је он спавао.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да, па нас три, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам ја разумела, значи вас тројица, Сава Цревар, Ви и Пане Булат, спавате у тој истој соби, када Вам тражи пушку, да ли је био пијан?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Јесте, био је доста припит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Ви њега знате и колико можете да процените, да ли је био баш онако пијан или је био припит или?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Био је припит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему сте то закључили?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Па, види се то, знате, види се то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, због чега он Вама тражи пушку?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Разлог није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он имао своју пушку?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Имао је, како није имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дужио?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Имали смо ми сви пушке своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју пушку је дужио?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ја сам имао аутоматску. Какву је он имао, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, где сте држали те пушке, у соби или где?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: У соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, да ли је била та његова пушка у соби?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви њега питали, зашто тражиш од мене пушку када ти имаш своју?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви размишљали, зашто он од Вас тражи пушку?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, не, он је дошао тражити пушку. Ја кажем «не дам»: Питао је господина Саву Цревару, «имаш ти своје задужење где ти је», тако да му нисмо дали. Он је отишао, ми смо га после видели пар дана, шта је било, како је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И његова пушка није у соби била?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А иначе вам ту стоји оружје?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Обично, знали смо када идемо на одмор, ја сам знао моју пушку понети са собом и вратити је и тако. Тако је знао и он, тако је знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте тамо на положају, односно у команди, држите пушку у соби?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И његова пушка није у соби?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Са ким Ви одлазите у Бански Ковачевац?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Одлазим са возилом од везе и још један дечко, само не могу се сетити ко је са мном био, ево не могу се сетити који је са мном био дечко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас вози неки возач или неко од вас управља возилом?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, не, из везе, да ли је то био, не могу се сетити, не могу сада рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко из везе?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да, јер доле су биле, овај, њих су четири радили у вези.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, у вези, имате те људе Ожеговић Жарко, Мраовић Миша, да ли се сећате, ко од њих?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Само знам да је био Ожеговић Жарко је у вези, да је био Мраовић Мишо, да је био Шкара, не могу се сетити, Шкара како му је име, Зоран, онда је био неки млади Перенчевић, и тако, али не могу се сетити овај који је са мном ишао. Ми возило своје нисмо имали, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите ко?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, не могу, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете, још неки дечко, вас тројица одлазите?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не могу ја сетити се који је са мном ишао, јер ја нисам возило возио, возио је тај из везе дечко. Сада не могу да се сетим који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само вас двојица или?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Нас двојица, само двојица смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само вас двојица?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете сада је то била ноћ када одлазите?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овамо сте причали у истрази да сте сутра ујутру, тако се мени чини.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ми смо отишли за ноћ горе, јер, да ли је то било негде око три, четири сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између јутра и ноћи?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта затичете тамо када сте дошли, кажете, један од војника вас води на место извршења, тамо?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Команда, чета је била идући у Ковачевац са леве стране цесте, па ме тај дечко када смо дошли у команду, један дечко нас је одвео преко цесте, кроз неки сокак тамо, овај, који иде према Купи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли са неким од командира?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, нисам нашао командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте нашли Јована Малобабића?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нашли командира вода Џакула Милана? Са ким Ви контактирате, да ли само са војницима или са неким командирима, тим командирима одељења, да ли сте контактирали?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Па, гледајте, била је пракса овај, у неко нормално време, да смо контактирали са овај командиром ове чете, односно командирима водова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да ли је, само знам да тада Јово није био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ови други, командир одељења неког?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Тога Џакулу знам, е сада, кажем, не могу те детаље повезати, тачно да Вам кажем да ли је био или није био, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај командир одељења Ђуро Кривокућа или овог другог одељења, Саво Малобабић, да ли контактирате са некима од њих?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Гледајте, ја да Вам право кажем, то мој терен није био Славско Поље. Када је почео тај рат, људи је дошло из Загреба, Карловца, Ријеке, Сиска, дошли су сви у своје куће. А иначе, ја сам био полицајац. Мој је терен био северни део наше опћине, тамо је било пет села хрватских и нешто српских села, тако да сам ја јако мало познавао овај део људи из Славског Поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи не можете да се сетите да ли сте ступили у контакт са некима од њих?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тај војник што Вас одводи на место догађаја, шта конкретно све затичете на том месту где сте дошли?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Нашао сам двојицу или тројицу људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војника?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Војника, нашао ту и они су тако одмах нама, «каква сте ви команда, шта ви радите, шта се то дешава, могли смо и ми изгинути, погинути, како», у томе смислу овај, у томе смислу су они на нас, уствари, на мене овај, шта се ми правимо будаласта, како ми не знамо то и тако, у томе смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И опишите ми још једном ту ситуацију коју затичете, кажете, долазите ту код неких бунара?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био тај бетонски део изнад бунара зарушен тада?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, не, ту је био један бунар, негде отприлике па, негде овако у овој висини, без.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, метар, колико метар?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Па, негде отприлике, као Ваш астал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било то срушено тада?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, не, не. То је било овај бунар, бетон, дигнуто одозго, без онога крова горе, то је било тако, ништа. Доле је било, чини ми се када смо мало батеријом, доле да је био доста плитак, није био никакав дубок бунар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких трагова насиља ту да сте видели нешто?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Па, било је, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните ми то још једном, то што сте малопре рекли.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Па, гледајте, било је чак и комада тела на овоме, на бунару, на зиду и са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каквих комада тела, шта, да ли сте видели?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Руку и ногу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неки закључак, с обзиром да су комади тела, да ли је ту радила нека експлозија или тако нешто?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Па, то је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неке чауре од оружја?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Знате шта, ту је била, ја сам имао батерију, погледао то, тако да је овај то, нисам то, то је била слама, ноћ и тако, нисам баш томе неку пажњу посвећивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели трагове крви?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Крви, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ту на тој слами од бунара према тој згради, а то је близу, можда једно пар метара отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам кажу ти војници?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажу ти војници, кажете, било двоје, троје, доведени сте ту, шта они кажу?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: «Па, зар је морало то се десити, зашто сте то нападали, како ми да не знамо» у томе смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта, шта се десило, шта кажу?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да су побијени ти људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ових шест цивила?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те бабе, пет баба и тај мушкарац?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да, да, то су они рекли, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли рекоше они, ко?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ко их је побио? Не, нису тада говорили ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли рекоше, ко је долазио те ноћи?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто, зашто то не кажу?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ти људи мени уопште нису рекли ко је то био ту, то извршио, колико је било извршилаца и то, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не знам зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте официр безбедности, долазите међу неке војнике, војници имају респект према официру безбедности?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ја сам, само да Вам кажем, ја сам, када сам то погледао, овај, кажем, дошао је по мене један исто дечко, каже «јави се у

команду везе»: Када сам дошао тамо, он је «остави то све, то је ствар цивилне полиције, врати се назад». И ја сам дошао у само свитање зоре, дошао сам у Ласињу, узео папир, узео списак, возао нас је тај један, то возило које је дошло, оно возило, отишао у Славско Поље, у Чемерницу тамо, то оружје узимати који су људи, однели са собом, а нису раздужили. Ето, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви питате њих, ко је то долазио, шта је то било? Долазите на место где је убијено шест људи?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Слушајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Само да Вам кажем, нико није помињао, «не знамо, не знамо, како ви правите се», вели, «ви знате, а нас питате ко је», у томе смислу. Нико није рекао, Марко Марковић, Јанко Јанковић и то, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни ко је долазио те ноћи?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, не, нико није питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сазнасте Ви ништа тада?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ништа ја тада нисам сазнао, ништа. Само су рекли, «шта се ви правите, то је ваше масло» и у томе смислу. Ништа нису рекли поименично, Марко Марковић, Јанко Јанковић, шта ја знам, тај и тај, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А наредних дана да ли сазнасте?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Јавним поговором, најпре, међу војницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, јавни?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав јавни поговор?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Гледајте, после када смо долазили, овај, у јединице, када сам се вратио, када сам био у Вргин Мосту, по трговини, на пијаци тамо, шта се то тамо десило, шта је било. Тада сам јавним поговором, људи су причали, по чаршији тамо, кажу, овај, да је то учинио најпре помињали господина Булата. Ко је са њим, ја додуше нисам га то питао, ја њему нисам био надређен, он је био исто у рангу као и ја, према томе, ја га то нисам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су спомињали још неког?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, тада не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ја сам, кажем Вам, ја сам прочитао из те књиге, те детаље, од тога Славка, где се помиње господин, овај, Булат и Вранешевић и неки човек у цивилу, то у књизи пише. Који је био, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ви сте официр безбедности, са војницима у контакту и сада Ви из неких књига, јавних поговора сазнајете шта се десило?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Гледајте, након неколико, можда осам, десет дана, тамо је дошао из команде бригаде, официр безбедности, Миле Малобабић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19. бригаде?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Из бригаде. Он је већ знао јер је био обавештен, команда бригаде га је обавестила шта се десило, да су ти људи нестали, то је то. Он каже, «то ће урадити цивилна полиција». И онда сам после, кажем опет, из те књиге, долази неки инспектор Рабљеновић, који је гравитирао од Војнића, Сјеничака, а то је припадало њима, њиховом подручју, тај Ковачевац и да му је, наводно, Булат рекао «немаш шта тражити у мојој зони одговорности»: Докле је тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Томе Рабљеновићу из полиције?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Том Рабљеновићу кога ја особно не познајем. Чуо јесам за то презиме, али не знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али сада нисте ми одговорили на питање, Ви као официр безбедности контактирате са војницима. Да ли сте потражили војнике који су те ноћи били на стражи?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, ни то нисам знао, нисам знао, јер, кажем, нама је речено, каже, то је случај за цивилну полицију, ми са тим немамо ништа, е то је било тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете овде у суду у Карловцу, 22. новембра 2000. године: «Људи са којима сам о овом случају разговарао, рекли су ми да су старци у Банском Ковачевцу побили Булат Пане и Вранешевић Раде, а да је са њима био и Чека Ђуро, минер у Другом батаљону, али да они нигде и никада службено неће рећи, нити потписати, јер да се боје да се тако нешто и њима не догоди, и њиховим обитељима. То су све углавном били људи из Славског Поља који су у време догађаја били на положајима, у Банском Ковачевцу. Ово што су ми ови људи војници говорили, чуо сам и касније у више наврата»:

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Али не тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам предочавам шта сте рекли у Карловцу, да сте разговарали са војницима, са војницима који су били на положају у Банском Ковачевцу.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Али, касније, не тада, знате, касније сам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ми реците.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не тада, то јутро ништа, ништа нисам сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али после, касније?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Касније су то војници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ово тачно?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да, да, то је касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте сазнали ове податке од војника који су били на положајима?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да, али само су помињали господина Булата, друго не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте судији рекли у Карловцу, да је помињан и Раде Вранешевић, да су њих двојица побили и да је ту био минер Ђуро Чеко?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, ја то нисам, потписао нигде ни тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После сте исто рекли и то у суду у Сиску?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19. фебруара 2008. године, сте рекли овако: «Сутрадан, односно за два дана сам чуо да је тај покољ цивилног становништва хрватске националности починио Булат Пане. Тада није спомињан сада другоокривљени, њега су спомињали тек касније, након осам до десет дана, од тога догађаја». Значи, два пута Ви помињете Радета Вранешевића. Први пут га помињете у Карловцу, други пут у Сиску.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Само мало, само да Вам кажем. Ја кажем само, овај, шта, да тај дан тога момента, те ноћи, ништа не знам. Касније смо кроз јединице пролазили и слушали и чули од војника. Међутим, Раде Вранешевић није био у нашем батаљону, у нашој јединици није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да је био при Другом батаљону у четвртој чети, командант Ђуро Милојевић, командир чете?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Он је био, ја сада не знам како је то, те детаље. Ја знам да је он био у другој јединици једној, када је отишао, пре тога, после тога, ја не знам, углавном ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био у петој чети, него у четвртој са командиром Ђуром Милојевићем.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Добро, Ђуру Милојевића знам, он је из чете био, да, то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где је био да је био, да ли је спомињан у вези овога? Ви два пута, и у Карловцу и у Сиску тврдите да јесте.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Слушајте, ја сам само чуо од људи, а не тврдим, чуо сам од људи, касније, да је, да је, најпре сам чуо за Булата, а касније и за Вранешевића. То сам чуо од људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тих војника са тих положаја?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Тих војника из, не само пете чете, него из свих чета које смо имали. То сам међу њима, само да Вам кажем, људи

су нерадо неке ствари говорили пред нама, увек њушкате, шушкате и тако, у томе смислу. То зна и господин Булат и господин, шта Ви сада хоћете, ви сте своје одслужили, тако да су они јако избегавали сваки дијалог што се деси у јединици, нама, пред нама говорити то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте после чули, шта се десило са тим цивилима који су побијени и који су бачени у тај бунар?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Опет да Вам кажем, било је говора да су кроз неко време, ти људи извађени из бунара, та тела и да су пребачени у неку шуму, како се зове тамо шума, према Сјеничаку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је према Пркосу та шума?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Тамо сам, у тој књизи прочитао да су ишла двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Само да Вам кажем то, нисам ја то знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми податке из књиге, ја могу да узмем књигу па да читам.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не знам ја, само кажем да сам прочитао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви мени причајте оно што сте као официр безбедности сазнали тамо на терену или у разговору са војницима или тако.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Где су одвежени, немам појма, ни ко их је одвезао. У томе је ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чули сте да су вађени из тог бунара и да су негде вожени?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неку шуму?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А реците ми, да ли је то било у организацији батаљона, та вожња лешева?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: То ја не знам, то не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате тај податак?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, тај податак не познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде један сведок, возач, Драган Бијелић тврди да је он возио тамо неког бунарцију ради вађења тих лешева?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: И то сам чуо, али не знам, да ли се радило о бунарцији, да ли Мраовић, како се звао, Раде, о њему, али не знам где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте то чули?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да је Раде ишао у бунар вадити то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а када сте то разговарали са тим војницима и који су помињали Панета Булата, а кажете, касније сте чули за Радета Вранешевића, шта они Вама кажу конкретно? Ви сте овде

рекли да сте Ви обављали разговор, Ви и Миле Малобабић безбедњак из бригаде, да сте разговарали са војницима, није то мала ствар, убијени људи. Шта они Вама кажу, како се то догодило, како побијени, на који начин, ко је пуцао?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не знам ја ко је пуцао, ни ко их је довео, ни ко је ишао по те људе, не знам, у томе је ствар, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам причају ти војници?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ја не знам, те податке ја немам, нити ми је ко рекао да је ишао именом и презименом, тај и тај, њих четири, пет, не знам колико, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви када разговарате са тим војницима, прича ли неко од њих да је он то видео, да је гледао тај догађај?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, не, ја то нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, шта кажу, шта конкретно ти војници са којима сте разговарали, кажу?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Слушајте, ја, они мени, то војници ниједан конкретно није рекао дословно, тај је ишао, тада је ишао, то, то, то, у томе је ствар, ниједан ми није хтео рећи те податке, ниједан, колико их је ишло, када су ишли, ко је ишао, ког оделења и то. Ниједан ми није хтео рећи те податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, помињу Вам овде ово што сам Вам прочитала, а и данас потврђујете, да је Пане Булат побио. Да ли они кажу како, да ли су они видели како је побио, на који начин?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Гледајте, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сигурно њих питате тамо ко је побио.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Само да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли питате, да ли сте видели, како, на који начин, где је ко био? Неки су од тих војника те ноћи стражарили, били ту на стражи?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ја Вама кажем опет како сам ја дознао те детаље, да ли су дали или нису. Верзија једна је била, то сам прочитао, кажем Вам поново, да немам благе везе о томе, ко је ишао и када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас опет враћам, да ми не причате шта сте читали по књигама, него те ноћи Ви разговарате са неким војницима. Судији у Карловцу причате да сте причали са војницима и да сте из разговора са војницима дошли до ових сазнања која сам Вам прочитала. Сада Вас ја питам, шта конкретно, детаљније шта Вам они кажу?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Конкретно није ниједан рекао то да је учинио Пане Булат те ноћи, то гарантирам, ниједан, него све су свалили на команду, у којој је био и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, те ноћи, али после, Ви после разговарате, Ви и тај Миле Малобабић који је био из бригаде, безбедњак и после обављате разговор са војницима?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Они су говорили да је то учинио Пане Булат, али ни тада, можда након неког времена дуже, помињали су господина Вранешевића, али тада само Булата помињали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без неких детаља?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми, да ли Ви знате овог што је био у инжињерији, односно минер Раде Малобабић?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Раде Малобабић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ја знам једнога, овај, ако се сећам, Малобабић радио је у «Шумарији» у Вргин Мосту, носио је наочаре, овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Раде Малобабић је био смештен ту у батаљону, у седишту у Ласињи.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га знате?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не могу те детаље, ко је све био минер. Овога човека знам, јер је у месту Вргин Мост, доле, малога, а овога Малобабића, знам га, био је у «Шумарији».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само та два минера су била у Ласињи смештени у седишту?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: То је било тада, слушајте, то је било тада осамсто, деветсто људи у батаљону, ко ће то све знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па знате са којим војницима сте разговарали?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Са њима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, да ли знате са којим војницима сте разговарали у вези овога?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте икада чули да је те ноћи неки војник пуцао из чете Јове Малобабића у цивиле?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте икада чули да је Пане Булат узео неку пушку од неког војника па пуцао?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не знам, чију је пушку узео, чију је добио те вечери, ако је то он учинио, не знам од кога је добио. Само да Вам

кажем, јер су када смо пошли горе, са тим возилом, био је код нас, тражио пушку, ми му нисмо дали, то су нам рекли у центру везе где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте икада чули да је ту било неких више људи када су побијени ти цивили и да су ту били неки са униформама Мартићеве полиције или такву неку верзију?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у то време, коме је припадао овај Други батаљон? Да ли је била оформљена Војска Републике Српске Крајине тада у марту 1992. године? Имате ли то у сећању?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ми смо три батаљона у саставу бригаде, први, други, трећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми, да ли знате, да ли је постојала тада Војска Републике Српске Крајине или се она формира касније?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније се формира?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме припада тај Други батаљон, којој војсци, САО Крајине или коме припада?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ми смо били у саставу те 19. бригаде, бригада је била у саставу корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а коме припада, којој војсци припада?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Јер се то, Војска Српске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: САО Крајине?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Српске аутономне области Крајине?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Војска Републике Српске Крајине, кажете, формира се касније?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли неки податак, оквирно када касније?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овде Вас помиње неки сведок Марко Мамула и прича да сте Ви заиста били те ноћи у неким, он спомиње неко време, негде после један и нешто, рецимо, да сте били и да је ту поред Вас био возач Ђуро Самарџија, присутан исто, разговарао?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Возач?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли знате Ђуру Самарџију?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да је неки возач те ноћи исто био када сте и Ви ишли на лице места?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, овог Радета Вранешевића знате од раније?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он, коме је он припадао, којим, Ви сада овде нешто причате да не припада Вашим јединицама, он човек?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Он је био, сећам се да је био у јединица, како се звало то, Мартићевци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када то, после овога или пре овога?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не могу то сада рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате неких сазнања да је он био неки минер или тако нешто?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, немам та сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, овде када Ви одлазите тамо, Ви кажете, «одлазим у команду чете» и тако даље. Да ли је Вама познато да су на овом простору била стационирана два одељења трећег вода пете чете у Банском Ковачевцу?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два одељења стационирана.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: То је донегде било, углавном, ту на томе подручју, један део војске је био са ове стране цесте, а један део на борбеном положају, били окренути према Купи, били су ту, распоређени по кућама тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли се те ноћи, када се ово десило, да ли се спремао неки напад на те положаје?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не знам, није ми познато то, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви још који пут ишли на лице места, сем те ноћи између три и четири ујутру?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били некада на лицу места са командантом батаљона Драганом Паићем?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: На лицу места ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, код тог бунара?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били некада са овима, командир вода Милан Џакула, командир чете Јован Малобабић?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је после овог догађаја, имате ли сазнање, да ли је та ограда бетонска од бунара била зарушена?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је нешто накнадно минирано?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не знам, не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли имате сазнање, да ли је батаљон дужио неки наранџасти камион какве има «Цестоградња»?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Камион?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камиончић, комби, какве има она «Цестоградња»?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не знам, не сећам се тога, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада сазнали где су ти лешеве завршили?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сазнали?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто то није истраживано, реците ми? Тврдите да је овога из станице полиције Сјеничак, чули сте да га је отерао Пане Булат, полиција не истражује. Да ли је имао Драган Паић сазнање за ово што Ви причате?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да ли је имао сазнање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант батаљона?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Па, имао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он нешто предузео?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Он има сазнање и он је потврдио да је разговарао са командом бригаде, да је то случај цивилне полиције, ништа више ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто случај цивилне полиције?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Па, нема са тим војска ништа, као ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто војска да нема ништа са тим?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не знам то ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се десило на положајима где је војска?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ја Вам само кажем шта је договорено, тако да ми нисмо ништа после тога радили, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Случај полиције, полиција отерана с лица места и сада шта, нико не истражује? Зашто то нико није истраживао?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ја Вам само кажем шта ја знам. Ја опет кажем, а Ви што мени кажете, да Вас не занима шта књига пише, ја Вам кажем што сам прочитао у тој књизи, а да ли је то тачно или није, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте човек са лица места из тог периода, официр безбедности, сада Ви ту мени читате некакве књиге.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Добили смо тако, овај, обавест да војска не предузима ништа, да је то ствар полиције и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова књига је писана после ко зна колико, а Ви сте тамо били, ишли у Бански Ковачевац, разговарали са војском?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Кажем Вам ја, ја сам то тако и пренео команданту батаљона, рекао ја сам обавестио њих и са њима сам у вези и они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Вас је овај Станко Соколовић то слао нешто у вези овога у Бански Ковачевац, заменик команданта батаљона?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да, он је био заменик, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је слао и он на лице места у вези овога?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ја сам њему у сенци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта је било са овим Савом Цреваром, Вашим колегом? Да ли је он радио нешто по томе?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саво Цревар, овај Ваш собни другар и помоћник команданта за безбедност?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, ништа ни он предузимао није, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада разговарали са Ђуром Кривокућом, то је командир једног одељења?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ја те људе овај врло овако слабо знам, да Вам кажем, тај део Славског Поља. Тога једино тога Џакулу, знам њега, његовог оца, надимак «Кека» као «Кека» надимак, њега знам, а иначе ове друге, овај, само овако по виђењу, иначе нисам овај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, зар није било логично да потражите командире тих одељења, да са њима обавите разговор, јер то је ипак у зони где су они, да са њима разговарате? Кажете, не сећате се са Ђуром Кривокућом?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имају чланови већа неких питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Судија Татјана Вуковић, члан већа. Мени само нешто није јасно, Ви сте помоћник командира за безбедност, команданта за безбедност?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Сада долазите на лице места, ту налазите неку крв, неке делове тела и тако даље, војници који су по рангу испод Вас, вичу на Вас, колико ја схватам.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Тако, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И нешто оптужују команду за нешто.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ви видите то што видите и Ви сада кажете нама да не знате ни који су војници, да не знате којој јединици припадају и да њих ништа не питате, ако Вас већ терете за нешто Вас као представника команде, односно команду, како бар не утврдисте ко су ти људи и за шта Вас они терете, Вашу команду?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Само да Вам кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: То ми није јасно, ако можете да ми објасните.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Само да Вам кажем, ја сам рекао ако сте чули, да је ту, батаљон је бројао нешто око деветстотина људи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да, све сам чула.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: И од септембра месеца до марта идуће године, рецимо ожујка, ако хоћемо, овај, упознати те људе, именом и презименом и то све, то није могуће. Ја Вам кажем, не знам, те људе поименично.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Није спорно да не знате, него да се тада не распитате, ко сте Ви када на мене вичете, неки људи убијени, ја сам ту помоћник команданта.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Али не знам те људе, људи су тако дочекали, емотивно дочекали нас.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли питате Ви, из које сте ви јединице, момци, како се зовете, који сте ви?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Па, нисам питао, нисам питао, у томе је ствар.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Зашто нисте питали?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Па, то је било, то када смо видели, сада да ја узмем папир и оловку међу светло, како се ви зовете и шта ја знам, нисам то питао, разумете, поготову када су још јавили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли су то исти војници који су Вам касније причали ко је то урадио? Кажете, касније причају Вама лично, што Вам је председник већа предочавала.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли су то исти ти људи који су били на лицу места?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не сећам се да ли су исти.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не сећате се?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте причали касније са војницима који су били очевици тог догађаја?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Али кажете, они кажу, не смемо да кажемо, јер ће нам се нешто десити?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: То они мени нису рекли.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Нису Вама то рекли?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Тако произилази из овог записника?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: То они мени нису рекли.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Нису Вама то рекли?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: «Не можемо, не смемо потврдити»; тако сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вама ови војници кажу, што Вам не причају ко је то урадио, ти, те ноћи?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Исту ноћ нису уопште помињали ко је то урадио и шта је урађено, мислим само шта је урађено, а не ко је извршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам кажу, зашто неће да Вам кажу или зашто не смеју да Вам кажу, зашто не причају?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ма, ништа, само су, само су на нас тамо, нама говорили, «каква сте ви команда, шта ви радите, ко вас тамо држи»; у томе смислу, ништа друго, разумете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И они Вас, значи, оптужују за нешто, каква сте ви команда и Ви се не трудите да сазнате зашто они Вас оптужују, као нижи, испод Вас, да ли је тако?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Нижег ранга, то ми није јасно, само ако можете логично да ми то објасните, ето само то.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не знам како, да ли су ти људи, јер, кажем, «могли смо и ми погинути»; у томе смислу они су мени пребацивали. Ја кажем, «о чему се ради, људи, реците о чему се ради, шта се ради» - «шта се правите».

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли то значи да су они били ту, када су и они могли погинути?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не знам то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Како су могли погинути онда?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли Вас није занимало?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не знам, јер је то било ту близу куће где су људи били постављени, разумете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И после се нисте трудили да у Вашој команди испитате, ко је то био и зашто Вас неко терети?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, нама је речено, «то ваш посао није, имамо, пренешено команди и заузела је став, бригаде, да је то ствар цивилне полиције» и тачка.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ко је одлучио да је то ствар цивилне полиције, ако су ту на лицу места војна лица била када сте Ви дошли на лице места? Ко је то одлучио да је то цивилна ствар?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: То су ми рекли у команди бригаде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ко Вам је то рекао?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Најпре ми је рекао командант батаљона Драган Паић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Паић?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Вели, ја сам обавестио команду бригаде, они су рекли да је то ствар цивилне полиције и тачка и готово.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Колико дана после догађаја сте Ви први пут чули да је то урадио Пане, у тим јавним поговарањима? Када је то било?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Па, једно можда три, четири тједна, можда и више.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, а после те ноћи, први контакт Ваш са Панетом Булатом, где је био и када и како је изгледао?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не могу се сетити, али ја мислим да је можда пет, шест дана можда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да, и?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Тако, отприлике.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, и како је изгледао контакт, шта сте причали?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ништа, нема.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не причате о убијених шест људи, да сте били на лицу места, да сте видели ноге, крв?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ја нисам са господином Булатом уопште коментирао то, нити сам га шта питао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И он ништа не прича?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Нисте попричали да се десило неко убиство вишеструко?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: У његовој зони одговорности?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Зашто?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А зашто?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Зашто? Нисам питао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Чујем да нисте, питам зашто?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не знам ни ја сада зашто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не знате? Добро, да се вратимо на ту ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат. Да ли му рекосте, тамо Вас оптужују војници, да ли рекосте Панету Булату, оптужују те војници да си ти тамо побио те људе?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Нисам разумео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте ли Ви Панету Булату који спава са Вама у соби, оптужују те војници да си побио тамо људе у Банском Ковачевцу?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Нисам му тада рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто? Да ли имате објашњење? То Вам је помоћник исто команданта за безбедност, и Ви и он, спавате у истој соби?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Нисам му то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада Ви ниједног момента њему то да не кажете?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, не, о томе коментарисали нисмо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А у каквом сте Ви односу били са Булатом?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Односима?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да, добрим, лошим?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Добрим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добрим?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Добрим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте у неком страху од њега били некада или он од Вас или нешто?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А после те ноћи када је тражио пушку па није добио, да ли се нешто љутио на Вас?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте га икада питали, зашто је тражио пушку?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Касније?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Никада?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли се сећате те ноћи када је он дошао да тражи пушку, како је изгледао, у чему је, кажете, био је припит, да ли је био наоружан, да ли је био у униформи или како је изгледао, да ли се сећате?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Био је униформи, имао је на себи пиштољ.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Само је пиштољ имао?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А ту своју пушку која није била у соби?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Није имао?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте Ви легли већ да спавате, Ви и овај, како се звао?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Саво Цревар, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте тада већ били легли када је наишао он или не?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Колико је времена прошло од момента када је он отишао без пушке до момента када су Вас звали да дођете тамо да идете из Ласиње?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Отприлике пет, шест сати.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Пет, шест сати?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И тек после сте звани?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да, пет, шест сати.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања, тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте икада са оптуженим Булатом били у некој заједничној акцији да бисте решили неке безбедносне проблеме тамо у зони одговорности те Ваше јединице?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не могу се сетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули за неки брачни пар Бритвец и шта је било са њима?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Бритвец Иван? Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви сами или евентуално заједно са Булатом били на неки начин ангажовани у решавању тог случаја?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли шта је било са њима, пре свега?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Са тима?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Радило се о Бритвец Ивану и његовој мајци, а не супрузи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја нисам рекао, да, супруга, добро, мајци, знате ли, шта је било са њима?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Они су убијени у кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли временски да повежете та два догађаја, то њихово убиство и ово догађање са овим шест цивила код бунара?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Временски? Да ли је то било исте ноћи или није, не знам, само знам да су исто звали из Пркоса.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви били ангажовани у решавању тог случаја, односно у решавању, да се утврди шта је било и како је било?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Само знам да је, да ли те ноћи или друге ноћи, не могу се то тачно сетити, да су исто звали везом, да је убијен Бритвец Иван звани «Гроф» и његова мајка, у кући, старој кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. И шта Ви, који је Ваш задатак, да ли Ви нешто ту предузимате и са ким?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Био сам на лицу места.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са ким?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не могу се сетити сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био оптужени Булат са Вама на лицу места?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, тада не, не, ништа, немам појма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам разумео, да ли не знате или није?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не знам, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Ви јесте. Ја Вас питам, да ли је Булат био са Вама тада?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За ове преостале цивиле, односно сви старији су људи, да ли сте Ви као служба безбедности евентуално имали неке информације да они на неки начин, имају везу са војском са супротне стране и да одају положај или да одају неке битне информације?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не. Било је само договора једнога, јер пре нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам конкретно за ових шест цивила?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се можете сетити, ту ноћ, односно да ли су, да ли сте имали информацију да су ти цивили који су остали ту били каквог имовног стања?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Па, за ове четири женске, не знам, али за овога Михалића, «Гргу», доброг имовног стања, за овога «Гргу»:

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Под тим «доброг имовног стања»; да ли мислите само на некретнине или на евентуално неки новац или?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: За новац не знам, некретнине углавном и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, Ви немате информацију да су ти преостали цивили представљали било какву опасност за?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се ту ноћ очекивао какав напад?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте да сте највећи број убијених цивила познавали.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Обилазили смо их, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Ви сте их лично?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Био код њих кући, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли по Вашој процени су они представљали било какву опасност за Вашу јединицу?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И то када сте били на лицу места, причали са тим војницима, нисте сазнали конкретно ништа, да ли је неко помињао да је било некакве експлозије ту у близини?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Тада не, тада не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А касније?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Касније да су, да је, када су ти људи побијени, бачени у тај бунар, да су овај, експлозивне направе, а које, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Та експлозија, да ли је то, да ли сте сазнали, да ли је то било ту ноћ или неке друге ноћи?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Описали сте ове цивиле.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Препоставка да је то било исте ноћи, јер ујутру када сам дошао, онда сам видео ту ових делова руку и то, код бунара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте знали неког поименице од тих из диверзантске јединице или већ како ли се зове, тих минера, ајде да, по имену некога из Вашег састава?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Па, кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који су се бавили тим експлозивом, који су баратали са тим?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Па, ево, ја тога малога дечкића, Чеко, како се звао овај, њега сам познавао, знам да је био, да је био у тој јединици. Е сада који други су били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У тим разговорима које сте касније водили, да ли је ико доводио тог Чеку у везу са тим минирањем, експлозијом или било чиме?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не знам, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте, то су били стари људи, нису за вас представљали опасност и убијени су како су убијени. Какав је Ваш лични став био онда према том догађају, зашто, како, зашто побише људе, зашто те људе побише, ко то уради, из којих разлога, мотива? Ви сте официр безбедности, пре свега, то Вам је посао.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Само да Вам кажем. Да Вам право кажем, није ми било драго, није ми било мило, јер кад год смо горе знали отићи на тај део терена, те смо људе обилазили. Слали смо чак горе и болничара, техничара, болничара. Чак смо један пута и упутили лечника да те људе прегледа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте, није Вам било мило. То има једно значење.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Имали смо некада задатак да их видимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је као човеку било криво, да ли Вам је било тешко?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Криво, тешко било, па то су људи који су, хајмо рећи, преко шездесет година имали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Покушавам, односно судско веће је покушали да добије од Вас објашњење, ако је све то тако, Ви сте безбедњак, па Вам је уосталом нека врста и обавезе и одговорности да такву једну ствар, бар елементарну испитате и Ви ништа не знате?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ја Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте се распитивали, нисте разговарали о томе?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ја када сам то разговарао са тим помоћник команданта и бригаде, господином Малобабићем, каже, «то је ствар, ја сам договарао, то је ствар цивилне полиције». Рекох, «ипак смо тамо те људе обилазили, хранили смо их, давали храну од војске, обилазили и сада на такав начин они да нестану»:

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било раније случајева да сте Ви организовали склањање цивила хрватске националности са тог подручја на неко друго подручје?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, само смо из Ласиње, било ангажовано, из Ласиње, пребацили у једно село.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли има ту нека служба која то ради у војсци?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Била је ту, била је ту ова женска једна, Душанка Маличић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то Ваш задатак?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су функционисале везе ове између команде тих батаљона где сте Ви били и ових јединица на терену?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Били су ови пољски телефони.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли су те везе функционисале, да кажемо, нормално за ту ситуацију?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Па, јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било потребе да Ви као безбедњаци када одете на терен, односно да ли се дешавало да немате везу, па да не можете да известите команду одговарајућом везом, него морате то да урадите пешке, возилима и тако даље?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да, било је и тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам Вас конкретно за догађања у ових неколико дана ту око Банског Ковачевца?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Сведок је рекао да је са људима, тачније војницима са којима је касније разговарао, након овог догађаја, да су му рекли да су цивиле побили Булат и Вранешевић; па нека се сведок сада изјасни, да ли су они рекли да су то непосредно видели или да су само чули од некога?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: То Вам не могу рећи, да ли су чули или су чули они, или директно били ту, то Вам не могу рећи.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Да ли сте Ви сачињавали неке службене белешке у вези тих разговора са тим војницима?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Да ли је у опису Вашег посла било да сачињавате службене белешке везано за, да узимате изјаве од људи везано за ове догађаје?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Гледајте, ми смо, обзиром да нисмо имали где ту архиву одлагати, тако да ми много нисмо на машину ни писали. Све што смо знали, то смо, претежно, углавном, хајмо рећи, ако не 90%, овај, усмено контактирали највишој команди бригаде.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Моје следеће питање је, да ли имате сазнања, да ли је окривљени Булат учествовао у пружању помоћи цивилима хрватске националности у смислу да је доносио храну и слично? Да ли је у било којој ситуацији он помагао припадницима хрватске националности који су остали на том подручју?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ја не могу тврдити да је, а не могу тврдити и да није, јер имао је задатак и он и ја и Саво, када идемо на тај терен, да обиђемо те људе. И вероватно, претпостављам да је и он обилазио те људе.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Ви кажете да је од Вас и Цревар Саве тражио пушку критичне ноћи, а затим и од других војника. Како знате да је од других војника тражио пушку?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Само знам из команде везе, јер је доле у команда везе испод наше собе доле, да је био Пане и тражио пушку, нисмо му дали.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Ко је Вама рекао из команде везе?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Доле је било њих четири, пет унутра. Сада, да ли су увек били сви у смени, ко је био у смени тада, ја то не могу сада, ипак је то давно било.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Да ли сте Ви са Булатом имали било какве проблеме, несугласице, сукобе пре ових догађања?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Да ли је он икада против Вас износио вишој команди неке примедбе на Ваш рад или нешто друго што се тиче Вас?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ја особно, лично нисам чуо, не.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Господине Чича, да ли се тачно сећате то вече где сте били?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Где сте били?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: У соби.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: У соби? Реците ми, где и када сам тражио од Вас оружје, јесте ли видели?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Били смо у соби ја и Саво Цревар. Саво је писао на писаћу машину, ако се сећаш.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А после тога кажете да сам отишао у везу тражити оружје?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: То су они рекли, да си био доле.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То су они рекли? Отприлике, када је то време било?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Била је ноћ већ.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ноћ?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ноћ, после вечери углавном.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: После вечере? И од тада ме више нисте видели ту вече?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, ту ноћ и два, три дана унапред, не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Унапред, нисте ме видели? А јесте ли сигурни да сте ту вече Ви били ту, ту или да нисте били ту?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ту био.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ту?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да, ја и Саво Цревар.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Морам рећи коментар одмах, дозвољавате ми, то је господине Чича неистина, јер ту вече ти и Саво сте пешке отишли кући за Вргин Мост, ту вечер, пешке сте отишли вас двојица, а све ово друго, и да сам тражио оружје од Вас, нисам имао разлога, јер сам имао оружје и то оружје ми се налазило у команди, јер сам често пута, и Ви то знате, спавао код команданта заједно са Мишом Тркуљом, а Ви ми реците слободно пред судом да ја лажем. Разлог никада нисам имао да сам од икога тражио оружје. Идемо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чекајте, шта Ви кажете на ову примедбу његову?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Молим Вас, то је било после вечере, ноћ, ушао је у собу.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А Ви сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, пустите да одговори на Вашу примедбу.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ја сам нешто читао тамо, а господин Травар је писао нешто на машину, за столом. Ушао унутра, вели «дајте ми пушку».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Травар или Цревар?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Саво Цревар на машину писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цревар.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Саво.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Могу ли даље да наставим?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Нисмо му дали, јер очито је био у припитом стању, нисмо му дали пушку. Сишао је доле, по причи ових из везе, тражио из везе, нису му дали ни у вези.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који је Ваш резон размишљања, зашто он тражи пушку?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако човек дужи пушку?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте у том моменту помислили, зашто тражи од мене, од везе, а дужи своју пушку и има пушку?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Тако је било, а сада.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Господине Чича.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Реците.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Даље да наставимо. Да ли се сећате када смо ја и Ви сами били у соби, Саво није био ту, да сте испод Савиног јастука извадили литру вотке, почастили мене, ја сам рекао да не, да сам попио ракију, а Ви сте попили и рекли, «увек прича нам како не пије, а где пије» и Ви сте попили гутљај, два вотке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било ту ноћ?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ту ноћ, ту ноћ.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте главом да машете, морате да изговорите у микрофон, јер то што машете главом то не улази, пошто се транскриптује овај разговор.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Апсолутно, добро, добро.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Господине Чича, да ли се сећате када смо били код Грофа и зашто смо били код Грофа, ја, Ви и Саво?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Сећам се, наводно да је поседовао ватрено оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Да је поседовао ватрено оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Пиштољ, тај Бритвец Иван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да је поседовао?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Наводно да је поседивао ватрено оружје.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да, шта је урађено са тим пиштољем, да ли се сећате и шта је тај Гроф радио са тим пиштољем да је виђен, да ли се сећате?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли можете нешто опширније рећи?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не сећам се.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не сећате се, уствари нећете да кажете. Ја ћу бити сада конкретан. Тај Гроф је пуцао по војницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо све слушали у Вашој одбрани.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Пуцао је и зато је одузет и у присуству вас двојице, ја сам одузео од Грофа пиштољ који се налазио у јаслама, јел тако било? Држао си га у руци и ти и Саво.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: И тај пиштољ је остао код Вас, господине Булат.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, остао је, да, јер је по одобрењу команданта речено ми да ми се остави.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Али, то није било тада, то је било раније.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То је тада било. Молим Вас, молим Вас, још једном да сачекате, мој одговор. Да ли се сећате, када, велите ту исту ноћ, да сте Ви били негде при крају ноћи на лицу места где се овај случај догодио, убиство ових цивила. Да ли се сећате, колико је тих цивила било?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, како не знате, када сам ја ишао код Миле Новаковића да им обезбедим храну и ти и Саво сте знали, јер сам Вам рекао, да идем тражити да командант наш не може да одобри, него командант бригаде и ја сам ишао заједно са Гледићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Булат, да ли смо се договорили прошли пут, Ви сте одбрану износили.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада постављате питања. Ви можете да стављате примедбе на оно што сведок одговори, а не можете Ви када постављате питања сведоку сада да износите одбрану.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али знају тачно колико је цивила било, у томе је ствар, што се увеличавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушали смо, ја сам га то питала, човек је рекао да је чак вођена евиденција и да има шесг цивила, пет жена и један «Грга» и тако даље и тако даље.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али, није тачно, него има три жене и један мушкарац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваша примедба и Ваша одбрана.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јер сам по томе ишао код команданта бригаде да кажем колико људи има, да немају храну, да немају од чега да живе и он је дозволио да се и они хране скупа са нама, са војском. Не знам зашто се крију те ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ни мени то није јасно. Даље да питам, господине Чича, које је време велите било када сте били на лицу места?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Молим?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Када сте били на лицу места где догађај се догодио, које је време било?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ноћ.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ноћ?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Јутро, три, четири сата, отприлике.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Реците ми, какво је време било?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не сећам се.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Мрачно?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Мрак.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Мрак? Па, како сте могли да видите крв и то све?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Батерију сам имао.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Батерију? И видели сте крв батеријом?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: На слами, десно од бунара.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Добро, реците ми, где сте видели ту руку и ногу што је била откинута?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Једну на ономе самоме бетону горе од бунара, а не знам да ли је рука или нога, а једно доле било.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Једно доле било?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Код бунара.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Велите, Ви сте били сами тада, ту на лицу места, или ко је још био са Вама?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Било је тих војника.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А ко је са Вама дошао на лице места из команде?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не могу се сетити ко је био.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не можете да се сетите?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не из команде, само из центра везе.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Реците ми, господине Чича, где су ухваћена наша два војника на Купи?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Шта, где су?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ухваћена наша два војника у Купи, од друге стране, од хрватских војника и одведени? Да ли знате за то?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Чудно, из твоје чете су били, Цревар, мали и мали Колибрић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, зашто то коментаришете, то нема везе са оптужницом.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Има, има, јако је то везано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните, какве то везе има?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Има везе, да су упадале и групе из хрватских оружаних снага и то јако често на том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, какве то везе има са убиством ових цивила?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, ја мислим да има и ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните ми ту везу.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Упадале хрватске групе и какве то везе има са овим за шта Ви одговарате? Хајде, ако то можете да ми објасните, какве то сада везе има? Убијено шест цивила у Банском Ковачевцу, а Ви причате тамо, упадали хрватски војници. Какве то везе има?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја мислим, ја мислим да имају везе из разлога, што су и они могли да направе диверзију да би направили само нама проблеме, као да ми правимо проблеме на линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Појасните то мало.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Могли су да направе диверзију, да они то одраде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да убију хрватске цивиле?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, јер је било много случајева, много случајева где су упадали и где су све третирали са ову страну Купе, да су непријатељи за њих. Што значи да није искључено, бар за мене, није искључено да то није урађено и тако. Ја то не тврдим, ја то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви те ноћи, Ви те ноћи били тамо, два одељења стражари и?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да Вам нешто кажем, јесам био, ја сам рекао и то могу и пред господином Чичом поновити, све како је било. То није проблем, ја моју изјаву не кријем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате пред њим да понављате, то је прича за суд, а ја ћу да питам сведока, да ли рече ПАНЕ Булат Вама те ноћи или ујутру или суградан, да је он ишао ради иселења цивила и да су цивили нестали?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ту информацију ја не знам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, није ни био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И није Вам ни рекао?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни сутра ни наредних дана?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ни команда, ни Булат, ни нико, нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А наредних дана, да ли он нешто помену те цивиле?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Није ни био ту ноћ, јер је отишао кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја га питам наредних дана, да ли помену он?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада није помињао?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Могу даље наставити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Није могао да каже, зашто? Јер није био код куће, ту ноћ је отишао кући, дан је био код куће, следећи дан је нашао

команданта Паића у Вргин Мосту и питао да ли може са њим назад. Међутим, Паић није се вратио исти дан, рекао да не, да има посла, јер има посла у територијалној одбрани у Вргин Мосту и да мора да иде у корпус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате ли још питања за сведока?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Имам, имам. Сада следи одмах после тога. Ви сте, господине, трећи дан дошли из Вргин Моста са храном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваша констатација, човек прича да није био тамо и да је те ноћи био на лицу места и Ви на то стављате примедбу.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То је трећи дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми даље питање.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Трећи дан од тог случаја, господине, где сте се налазили?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Где сам се налазио?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: У команди бригаде, команди батаљона, други дан, не трећи.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Трећи дан, трећи дан, ја за трећи дан питам. Да ли сте сигурни да сте били у команди батаљона?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ма, сигуран, човече. Уопште нисам разговарао са командантом у месту Вргин Мост, што каже господин Булат и уопште никада нисам ишао пешице из Ласиње у Вргин Мост, ја и Саво Цревар, а поготову те ноћи.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Немам, немам више коментара, немам више коментара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Раде Вранешевић, да ли има питања? Немате. Да ли има још неко неких питања за сведока? Реците ми, Ви сте овде, када сте саслушавани у Карловцу, помињали у том Вашем разговору са војницима тим, да се они боје да ће се њима нешто догодити, у тој причи, да ће и њихове обитељи страдати. Да ли објашњавају они Вама зашто се они боје да Вам причају то? У чему је тај њихов страх?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: То су они говорили преда мном и пред господином Малобабић Милом, касније можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли објашњавају, у чему је тај њихов страх, да се боје да причају?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Вероватно имали су неке разлоге због чега, да ли можда, они говоре на човека, можда, а нису сигурни или обратно, не знам. Нису хтели уопште, као ми то не би желели и тако и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Јер ниједан није рекао, е ја сам сведок, ја ћу рећи то и то, ево то је господин Булат или господин Вранешевић, или неко други, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам господине што сте дошли. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Очекивао сам да ће оптужени да реагује на део његовог исказа, па зато нисам тада поставио то као питање. Ако дозволите, предочио бих сведоку део одбране оптуженог Булата, па само да се изјасни на тај део. Између осталог, «када се вратио након два сата, Станко Чича гледао мене, јер нас двојица смо спавали у једној соби, гледао мене и вели: знао сам да ће се све ово догодити, па што ми ниси рекао? Никакав коментар нисам добио, знате, само ми се насмејао и вели, знао сам да ће се све ово догодити, што хоћу казати да знам зашто колеги, јер смо колеге и из полиције, колеге смо били и овде, зашто ми је тако нешто спаковао». То је део одбране оптуженог у директном контакту са овим сведоком. Е сада, да ли је то тако било и шта каже сведок на све то?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, одговорно тврдим, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тако било?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви објашњавате да Ви са Панетом Булатом уопште о овоме не причате, а делите исту собу? Имате ли Ви објашњење?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не. Гледајте, овде помиње господин, да се након неколико времена господин Булат вратио у собу и да сам ја са њим коментарксао. Не, није, то није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви то кажете да није тачно. Да ли имате Ви објашњење да Ви са њим уопште, са Панетом Булатом не причате о овоме, зашто?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто не причате? Ви сте официри безбедности, и један и други.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Па, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто од њега кријете то?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не кријем, зашто кријем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто не причате? Ја очекујем да официри безбедности размењују информације?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посебно информације овог типа.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Слушајте, ја сам само разговарао са господином Малобабићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Малобабић?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Помоћник команданта бригаде за безбедност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милетом Малобабићем?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Миле Малобабић. А са Паном о томе нисам ниједне речи говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате објашњење, зашто?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Нисам ја, ја нисам ни знао, нити тврдим да је он то направио, у томе је ствар. Не могу ја рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ради се о томе, него да причате.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Нисам ја њему уопште преносио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су побијени цивили.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Нисам ја то њему преносио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не ко их је побио, да причате о томе.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ја Вам кажем да уопште нисам са њиме о томе никада у животу разговарао, никада, тврдим то одговорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И немате објашњење зашто?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате објашњење?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Нисам, нисам коментарисао о томе, ја њему нисам био надређен, према томе нисам уопште са њим разговарао о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема везе, колеге сте.

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још питања? Може.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Господине Чича, мени је јако жао казати да сте се послужили са неистином, а за то ја предлажем Соколовић Станко који је у то време замењивао команданта управо у ово спорно време што говорим, замењивао је Паић Драгана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то су доказни предлози. То можемо касније, него да ли имате сада питања док је сведок у судници?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Мислим да се господин, не знам, вероватно можда ради година, можда ради дугог времена, послужио низ ствари са неистином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате за њега питања, а ово што сада причате, су доказни предлози, то можете да предложите увек.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Јесте, а ово све што сам пренео, то је све, гарантујем, не сада овде, ја бих да ме се обеси и да сваку моју реч што сам изнео, ако је нетачна. А зашто господин не одговори то ми није јасно. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате Ви неки надимак, «Ћане», да ли је тако? То је Ваш надимак, Станко Чича звани «Ћане»?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ћане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Станко Соколовић, овај што је био помоћник, односно заменик Драгана Паића, да ли је и његовв надимак био Ћане или?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Ћана, исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто, два Ћана? Добро. Да ли имате још нешто да додате што Вас евентуално нисмо питали, а сматрате за битно да кажете?

Сведок СТАНКО ЧИЧА: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

То је све што сведок има да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете у Службу за сведоке да свратите да наплатите трошкове овог Вашег данашњег доласка. Довиђења.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 11 часова и 16 минута и биће настављен дана

*25. децембра 2008. године,
у 9 часова и 30 минута.*

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА